

[Dyremose]

i forvejen repræsenterer $\frac{3}{5}$ af sprogundervisningen i det pågældende amt, har stillet om at etablere dette samarbejde, som man oprindeligt fra arbejdsformidlingen ønskede. Det vil altså sige, at ministeren er enig i, at bare AOF nægter, så skal vi tilsidesætte demokratiet, så skal vi lade de offentlige instanser henvise til AOF. Og sagen bliver jo endnu mere ubehagelig af, at det under proceduren i sagen er kommet frem, at AOF på et tidspunkt udtrykte overraskelse over, at der overhovedet var blevet indkaldt til det første stormøde, det møde, der var om samarbejdet, da AOF mente at have fået et forhåndstilsagn fra arbejdsformidlingen om, at AOF skulle tage sig af undervisningen i hele amtet. Derefter – baseret på, at man regnede med, at man havde et forhåndstilsagn – uddelte AOF en skrivelse, hvis essens var, at AOF ikke ville samarbejde med de andre. Som følge af dette hændelsesforløb accepterer ministeren altså, at det er de andre – som har fulgt spillets regler, og som har villet opføre sig ordentligt, fordi de gerne ville have del i denne undervisning – der er blevet tilsidesat, og man giver for offentlige midler AOF et monopol på undervisningen af indvandrere. Man kan ikke andet end få den tanke, at det er, fordi fagbevægelsen som helhed ønsker, at stemmeretten, som nu skal anvendes af indvandrere, i hvert fald skal bruges til at stemme socialdemokratisk, for det kan undervisningen også bruges til.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg tror, hr. Dyremose har misforstået mit svar. Jeg startede med at sige, at jeg er enig med hr. Dyremose i, at arbejdsformidlingen som offentlig myndighed bør behandle private organisationer som oplysningsforbundene ens. Herom kan der ingen tvivl være, og jeg har aldrig nogen sinde – og det ligger der heller ikke i mit svar – villet give Arbejdernes Oplysningsforbund en monopolstilling. Men det, hr. Dyremose – hvis han vil prøve at genkalde sig sit eget spørgsmål – rent faktisk spørger om, er, om jeg vil tage initiativ til at ændre den beslutning, der er truffet af arbejdsmarkedsnævnet, altså en afgørelse truffet af arbejdsgivere, lønmodtagere, kommunale repræsentanter og repræsentanter for amtsrådet i Frederiksborg amt, og det er det, jeg har svaret nej til. Jeg har ikke anerkendt

det princip, som hr. Dyremose angriber mig for at have anerkendt her i sidste omgang; jeg har blot sagt, at som sagen ligger nu, vil jeg ikke gribe ind over for arbejdsmarkedsnævnet i Frederiksborg amt. Jeg mener i det hele taget, at der skal meget til – det tror jeg også at hr. Dyremose ville være klar over, hvis han satte sig ind i traditionen på dette område – før en minister ændrer et arbejdsmarkedsnævns afgørelse på et område, hvor arbejdsmarkedsnævnet normalt bliver betragtet som suverænt.

Dyremose (KF):

Jeg synes, at ministeren, inden han fortsætter tonen fra sidste spørgsmål, godt kunne have anerkendt, at jeg rent faktisk også ved, at arbejdsmarkedsnævnene normalt er ret suveræne, og at der derfor skal meget til, før man griber ind; den tradition kender jeg udmærket, den har jeg sat mig ind i, og arbejdsministeren kunne godt have undladt den del af sit svar. Det minder lidt om præsten, der skulle råbe højt, fordi argumentet var svagt. Men jeg mener faktisk, at dette er meget vigtigt, fordi man her giver AOF et monopol, og der er tendenser i retning af, har jeg fået at vide, efter at jeg har rejst dette spørgsmål, at der er ved at ske noget tilsvarende i Århus amt, og at der er ved at ske noget tilsvarende i vestegnen i Københavns amt. Der er altså en tendens til, at AOF i en række amter bevisligt er ved at få et monopol, og der er en udbredt fornemmelse i de andre oplysningsforbund af, at det er det samme, der er ved at ske over hele landet. Ministeren ved udmærket godt, at noget sådant kan være vanskeligt at dokumentere, men det er en udbredt fornemmelse, og derfor kan jeg i hvert fald love ministeren, at jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at samle dokumentation for, at det er ved at ske i de andre amter, som det er sket i Frederiksborg amt. Og hvis det virkelig er tilfældet, er det så alvorlig en sag, at arbejdsministeren selv pålægges af folketinget at gribe ind, selv om arbejdsmarkedsnævnene normalt er ret suveræne.

Knud Lind (FP):

Vi har nu hørt, at man mener, det er noget, der vil brede sig. Det er rigtigt, at arbejdsministeren lige i det konkrete tilfælde